

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpata Scripnic Lidia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 17 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală privind-o pe

*Scripnic Lidia xxxx, născută la xx xxxx xxxx,
originară xxxx, domiciliată xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.05.2018 – 17.01.2019;

Instanța de apel: 08.02.2019 – 27.03.2019;

Instanța de recurs: 24.05.2019– 21.01.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 17 ianuarie 2019, Scripnic Lidia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.320 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa în formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 27 500 lei.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpată a cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Scripnic Lidia, în perioada de timp de la 24.06.2016 până la 04.01.2018, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind survenirea acestora, acționând cu intenție, cunoscând cu certitudine despre faptul că în temeiul hotărârii Judecătoriei Edineț din data de 11.11.2015, a fost obligată de a înlătura obstacolele în vederea evacuării dejecțiilor animaliere stocate arbitrar cu interzicerea pe viitor a stocării arbitrare, în locuri neamenajate special în gospodăria sa a dejecțiilor animaliere, la fel, cunoscând cu certitudine despre încasarea prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 23.08.2016 în beneficiul lui Nojac Elena a prejudiciului moral în sumă de 4 000 lei și cheltuieli de

judecată în mărime de 600 lei, hotărâri ce au devenit executabile, precum și despre existența titlurilor executorii emise de Judecătoria Edineț, care i-au fost aduse la cunoștință de către executorul judecătoresc Țivirencu Iurie, intenționat nu li-a executat, fapt pentru care, de către executorul judecătoresc Țivirencu Iurie i-au fost întocmite lui Scripnic Lidia 2 procese- verbale cu privire la contravenție în temeiul art.318 alin.(1) Cod contravențional și ca urmare, prin hotărârile Judecătoriei Edineț, menținute prin Deciziile Curții de Apel Bălți, a fost recunoscută vinovată de comiterea contravențiilor prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale, sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale.

După aplicarea sancțiunilor contravenționale, necătând la faptul că deciziile privind aplicarea sancțiunii contravenționale sunt irevocabile, Scripnic Lidia intenționat nu a executat hotărârile instanței de judecată și a continuat acțiunile sale infracționale manifestate prin neexecutarea obligațiilor stabilite prin hotărârile Judecătoriei Edineț definitive și irevocabile din data de 11.11.2015 și respectiv din data de 23.08.2016, ca rezultat Elenei Nojac fiindu-i adus un prejudiciu material și moral în sumă de 4 600 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Scripnic Lidia, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată de sub învinuirea înaintată.

În motivarea cerințelor s-a invocat că soluția de achitare se impune din lipsa probelor acțiunile și caracterului neclar al acuzațiilor aduse, în care nu se regăsesc date cu privire la locul, ziua și perioada de timp a preinsei fapte, delimitată de cea pentru care a fost sancționată contravențional pe art.318 alin.(1) Cod contravențional pentru neexecutarea hotărârii judecătorei Edineț din 23.08.2016 și a titlului executoriu nr.2-412/125.

Demersul executorului judecătoresc neconstituind o probă în confirmarea vinovăției ci o concluzie a unei autorități; nefiind stabilit cu certitudine care acțiuni au fost întreprinse de către executorul judecătoresc după preluarea procedurii de executare silită, precum și posibilitatea de achitare a amenzii, locul mărimea, existența altor datorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că deși inculpata vina nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate ultimei este dovedită prin următoarele mijloace de probă: declarațiile părții vătămate Nojac Elena; declarațiile martorului Meica Viorel; demersul executorului judecătoresc Meica Viorel nr.146-01/18 din 03.01.2018 depus la Procuratura Edineț cu solicitarea verificării acțiunilor Lidiei Scripnic de eschivare și neexecutare cu bună știință a hotărârilor judecătorești aflate spre executare silită și atragerea ei la răspunderea penală conform art.320 alin.(1) Cod penal (f.d.7-10); procedura de executare Nr.110-13/16 din 09.08.2016, intentată în baza titlului executoriu nr.2-763/15 din 16.02.2016, eliberat de judecătoria Edineț, cu privire la obligarea înlăturării de către ea a obstacolelor de evacuare a dejecțiilor animaliere stocate arbitrar, cu interzicerea pe viitor a stocării arbitrare, în locuri neamenajate special în gospodăria sa a dejecțiilor animaliere și încasarea în beneficiul lui Nojac Elena a cheltuielilor de judecată în sumă de 700 lei (f.d.11); acțiunile întreprinse de executor ca

urmare a cererii creditorului Nojac Elena din 09.08.2016 de primire spre executare a titlului executoriu nr.2-763/15 din data de 16.02.2016, eliberat de judecătoria Edineț referitor la obligarea Lidiei Scripni de a înlătura obstacolele în vederea evacuării dejecțiilor animaliere stocate arbitrar, cu interzicerea pe viitor a stocării arbitrare în locuri neamenajate special în gospodăria sa a dejecțiilor animaliere (f.d.12); copia titlului executoriu nr.2-763/15, emis la data de 16.02.2016, de judecătoria Ediineț, potrivit căruia Scripnic Lidia a fost obligată de a înlătura obstacolele în vederea evacuării dejecțiilor animaliere stocate arbitrar cu interzicerea pe viitor a stocării arbitrare, în locuri neamenajate special în gospodăria sa a dejecțiilor animaliere (f.d.13); încheierea Nr.110-13/16 de intentare a procedurii de executare din 09.08.2016 în baza titlului executoriu nr.2-763/15 din 16.02.2016 privind obligarea Lidiei Scripnic de a înlătura obstacolele în vederea evacuării dejecțiilor animaliere stocate arbitrar cu interzicerea pe viitor a stocării arbitrare, în locuri neamenajate special în gospodăria sa a dejecțiilor animaliere (f.d.15); somația nr.360 din 10.08.2016 de prezentare părților procedurii de executare la biroul pentru data de 24.08.2016, orele 09:00, în vederea comunicării drepturilor și obligațiilor, inclusiv și în ordinea procedurii de conciliere, Scripnic Lidia fiind informată de pornirea procedurii de executare și avertizată despre răspunderea contravențională conform art.318, 319 Cod Contravențional și răspunderea penală conform art.320 Cod Penal, în caz de neexecutare a hotărârilor judecătorești (f.d.14); procesul-verbal din 24.08.2016 întocmit de executorul judecătoresc Țivirencu Iurie, în prezenta martorului Roibu Alina privind imposibilitatea concilierii părților procedurii de executare Scripnic Lidia și Nojac Elena, pe motivul neprezentării primei la biroul executorului judecătoresc, cu continuarea executării silite (f.d.16); procesul-verbal din 07.10.2016, potrivit căruia executorul judecătoresc Țivirencu Iuri, cu ieșire la domiciliul Lidiei Scripnic din str. B. Glavan, 9, Edineț, a constatat neexecutarea de către ea a dispozițiilor titlurilor executorii, dejecțiile animaliere în continuare fiind stocate arbitrar în grădina lui Scripnic Lidia (f.d.18-19), somația nr.453 din 07.10.2016, prin care ea repetat a fost avertizată despre atragerea la răspunderea contravențională și penală, în caz de neexecutare a documentelor executorii în termen de până la 05.11.2016. (f.d.20), ne respectată de ea conform proceselor-verbale de constatare din 05.11.2016; 18.11.2016; 25.11.2016 și 31.03.2017 cu anexa foto (f.d.18-19, 21-27; 28-29; 30-31; 33-35; 37-40); potrivit procedurii de executare, Scripnic Lidia nu s-a prezentat la citările legale a executorului judecătoresc (f.d.42), motiv pentru care creditoarea Nojac Elena prin cererea din 31.03.2017 i-a solicitat sancționarea în baza art.318 Cod Contravențional pentru neexecutarea hotărârii judecătorești nr.2-763/15 din 16.02.2016 (f d. 43), urmat de întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 10.04.2017 (f.d.44-46); cea de-a doua procedură de executare a titlului executoriu nr.2-412/16 din 23.08.2016, a fost pornită prin încheierea executorului judecătoresc nr.110-15/16 din 28.10.2016, în baza cererii creditoarei Elena Nojac de încasare în beneficiul ei de la Scripnic Lidia a daunei în sumă de 4 600 lei (f.d.48), cu anexarea copiei de pe el (f.d.49- 50; 51), iar ca urmare a verificării la domiciliu a debitoarei L. Scripnic, prin procesul-verbal din 18.11.2016 și 25.11.2016, s-a constatat neexecutarea de către Scripnic Lidia a documentelor executorii, ignorând obligațiile pe care urma să le

îndeplinească (f.d.52- 55), fapt pentru care s-a și depus la procuratura Edineț sesizarea nr.553 din 25.11.2016 de atragerea ei la răspunderea penală pe art.320 Cod penal, pentru eschivarea de la executare, sau neexecutarea intenționată a documentelor executorii, abordându-i-se termen pentru executarea documentelor executorii aflate spre executare silită până la 31.03.2017 (f.d.56-57); procesul-verbal prin care s-a constatat neîndeplinirea cerințelor înaintate (f.d.58-60), motiv pentru, care repetat este avertizată de răspunderea penală, cu acordarea termenului de executare a documentului executoriu până la 10.04.2017 (f.d.61), neexecutat conform înscrisurilor din procesul-verbal de constatare, fiindu-i cerută prezentarea la biroul executorului judecătoresc de care nu a ținut cont (f.d.62-63); cererea creditorului Nojac Elena din 10.04.2017 solicitându-se atragerea lui Scripnic Lidia la răspunderea contravențională în baza art.318 Cod contravențional, pentru neexecutarea hotărârii judecătorești nr.2-412/16 din data de 23.08.2016 (f.d.64), urmat de întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 27.04.2017, cu remiterea lui spre examinare judecătorei Edineț (f.d.66-69); hotărârea judecătorei Edineț (sediul Central) din 15.06.2017, prin care Scripnic Lidia a fost sancționată în baza art.318 alin.(1) Cod contravențional, pentru neexecutarea titlului executoriu nr. 2-412/15 din 23.08.2016 (f.d.80-85), și prin decizia aceleiași instanțe din 26.06.2017 referitor la neînlăturarea obstacolelor de evacuare a deșeurilor fiind sancționată în baza art.318 alin.(1) Cod contravențional (f.d.91-93), soluțiile fiind menținute prin deciziile Curții de Apel Bălți din 23.08.2017 și 27.09.2017 (f.d.86- 90); procesul-verbal din 04.11.2017, întocmit cu ieșirea la fata locului de către executorul judecătoresc Meica Viorel, prin care s-a constatat faptul neexecutării hotărârii judecătorești, de pe teritoriul gospodăriei creditoarei Nojac Elena constatându-se ne evacuarea deșeurilor, fapt confirmat prin înregistrări fotografice (f.d.37-40, 94); la 03.01.2018 Elena Nojac a solicitat executorului judecătoresc Meica Viorel, sesizarea OUP privind pornirea urmăririi penale în privința L. Scripnic în baza art.320 Cod penal, pentru neexecutarea intenționată a hotărârilor judecătorești, după atragerea la răspunderea contravențională (f.d.95-96), necătând la care, prin procesul-verbal din 27.03.2018, s-a constatat neexecutarea cu rea-credință de către debitoare a titlurilor executorii, nefiind evacuate deșeuri și dejecții de origine animalieră stocate arbitrar (f.d.117-119); încheierea judecătorei Edineț (sediul Central) din 22.03.2018, prin care s-a dispus înlocuirea amenzii contravenționale în mărime de 1 200 lei cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată totală de 42 ore, fiind respinsă solicitarea înlocuirii amenzii din 02.06.2015 în legătură cu prescripția executării sancțiunii contravenționale (f.d.114-115); hotărârea judecătorei Edineț din 11.11.2015 prin care a fost obligată de a înlătura obstacolele în vederea evacuării dejecțiilor animaliere stocate arbitrar cu interzicerea pe viitor a stocării arbitrare, în locuri neamenajate special în gospodăria sa a dejecțiilor animaliere (f.d.138-140); decizia Curții de Apel Bălți din 16.02.2016 (f.d.141-147).

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina

inculpatei încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.320 alin.(1) Cod penal – neexecutarea intenționată și eschivare de la executarea hotărârii instanței de judecată, după aplicarea sancțiunii contravenționale.

În acest context, instanța de apel nu a reținut ca fiind concludente argumentele inculpatei, referitor la lipsa bazei probante ce i-ar demonstra vinovăția. Sunt lipsite de temei real, venind în contradicție cu aspectele factice a cauzei, or, probele expuse mai sus îi denotă cu certitudine vinovăția în fapta imputată ce se confirmă inclusiv prin declarațiile părții vătămate Nojac Elena și executorului judecătoresc Meica Viorel în lipsa oricăror îndoieli referitor la veridicitatea lor, constatându-se cu certitudine activitatea și consecutivitatea acțiunilor întreprinse în vederea punerii în executare a hotărârilor judiciare definitive, ce nu au stârnit nici o obiecție din partea inculpatei la etapa urmăririi penale și la finele ei, inclusiv din partea apărătorului desemnat al acesteia (f.d.163), ceea ce înlătură solicitarea apelantei referitor la aprecierea lor critică.

Totodată, instanța de apel a notat că ținând cont de consecutivitatea circumstanțelor cauzei, în susținerea constatărilor instanței de fond, a reținut neexecutarea intenționată, precum și eschivarea de către Scripnic Lidia de a executa hotărârile judecătorești definitive și irevocabile din 11.11.2015 și 23.08.2016 după atragerea la răspunderea contravențională, fapt ce denotă netemeinicia argumentelor susținute de ea în favoarea nevinovăției sale, inclusiv prin versiunea transmiterii executorului judecătoresc a careva sume de bani în vederea executării hotărârilor nominalizate, fapt neconfirmat prin careva date obiective.

Neîntemeiat a fost apreciat și pretinsa nemotivarea a conținutului învinuirii din rechizitoriu, ea nefiind obiectată de către inculpată și partea apărării în modul prevăzut de lege la etapa luării cunoștinței cu materialele cauzei penale și examinare în fond, nu mai poate fi invocată în apel, mai ales în situația în care este suficient de clară și previzibilă, fapt pentru care nici acest argument nu poate fi reținut.

Totodată, instanța de apel a considerat că, prima instanță la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatei a ținut pe deplin cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana inculpatei, de faptul că este fără antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru și a considerat că reeducarea acesteia este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz, sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpata Scripnic Lidia, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie achitată.

În motivarea recursului, a indicat următoarele argumente:

- vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate nu a fost demonstrată, nefiind realizată latura subiectivă a infracțiunii, potrivit căruia inculpata ar fi conștientizat că prin acțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârilor instanțelor de judecată și dorea survenirea acestor consecințe;

- nu s-a luat în considerație de către instanțele de judecată, care acțiuni a întreprins executorul judecătoresc după preluarea procedurilor de executare silită și până la

înaintarea demersului executorului judecătoresc la organele de urmărire penală;

- instanțele de judecată nu au luat în considerație că învinuirea este neclară, care nu corespunde cerințelor legii, nefiind indicat cu precizie locul, ziua, perioada de timp și alte circumstanțe importante ale cauzei.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanțele inferioare just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au încadrat acțiunile inculpatei.

Mai mult, a indicat că, din conținutul recursului se evidențiază că recurentul î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

7.1. Partea vătămată Nojac Elena a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către inculpată, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Conform art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele

infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali - vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că deși recurenta nu indică concret vreun temei de recurs din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă din textul recursului ordinar declarat rezultă că acesta critică decizia instanței de apel sub aspectele că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, argumente ce cad sub incidența temeiului pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, în urma verificării materialelor cauzei sub aspectele invocate, Colegiul penal lărgit relevă că, în speță s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit faptei criminale incriminate în rechizitoriu, constatate ca fiind săvârșită de inculpata L. Scripnic, descrise în sentința primei instanțe, s-a reținut de către prima instanță că ” *inculpata Scripnic Lidia nu execută intenționat titlurile executorii emise de judecătoria Edineți la data de 16.02.2016 și respectiv 23.08.2016, fapte urmate de atragerea dânzei la răspunderea contravențională pe art. 318 alin. (1) Cod Contravențional în baza hotărârilor judecătoreiei Edineți, păstrate fără modificări prin Deciziile Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți, iar ca rezultat al continuării neexecutării intenționate a hotărârilor judiciare în perioada de după aplicarea sancțiunii contravenționale până la data de 04.01.2018*”. Acțiunile inculpatei fiind încadrate de prima instanță în baza art.320 alin.(1) Cod penal. Ulterior, sentința a fost menținută de instanța de apel fără modificări.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit în rezultatul verificării materialelor cauzei stabilește că, instanța de apel prin decizia de menținere a sentinței fără modificări, a omis a elucida toate circumstanțele esențiale ale cauzei, criticate inclusiv în apelul declarat de apărător în numele inculpatei.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, concluzia instanței de apel precum că „*Colegiul statuează că în cazul infracțiunii prevăzute de art.320 Cod penal, nu se urmărește aceeași faptă, ci altă faptă, comisă de către subiectul care anterior a comis o încălcare și pentru care nu a expirat termenul de prescripție*”, este una vagă, or, Colegiul penal lărgit stabilește că din fapta reținută de către prima instanță și instanța de apel nu se

stabilesc clar perioadele distincte.

La fel, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, nu s-a stabilit *intenția* inculpatei de a se eschiva de la executarea hotărârii, or, nu s-a stabilit că inculpata are venituri și cu rea-credință se eschivează de la onorarea obligațiilor, mai mult, din materialele cauzei s-a stabilit că inculpata este pensionară, nu are loc de muncă, nu dispune de avere, astfel este în imposibilitate de a-și onora obligațiunile.

În acest sens Colegiul penal lărgit, susține că, art.8 alin.(3), 24 alin.(2), 325 alin.(1), 389 alin.(2), art.413 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea *Capéan contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În baza celor expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că decizia instanței de apel în aspectele evidențiate nu este motivată suficient, or, aceasta urma să se pronunțe asupra temeiniciei apelului declarat, sub aspectul legalității sentinței de condamnare a primei instanțe și în urma verificării probelor acuzării cercetate de prima instanță, să constate dacă inculpata este vinovată sau nu de comiterea infracțiunii incriminate în rechizitoriu și constatate ca fiind comise de către aceasta.

Însă, se atestă că fără a fi elucidate pe deplin aceste aspecte, instanța de apel a pronunțat pripit soluția în cauză, pe cale de consecință rezultând că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind astfel incident în speță temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, or, instanța de apel a admis erorile de drept menționate supra și nemotivat a menținut fără modificări soluția de condamnare a primei instanțe.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale - asupra tuturor motivelor indicate în apelul părții apărării și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul ordinar declarat, să cerceteze și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și

argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpata Scripnic Lidia, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală privind-o pe *Scripnic Lidia xxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 20 februarie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico